

# LO CATALANISTA

Setmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya

La correspondencia al Director.—Los originals no's tornan

DIRECCIÓ, REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de Colomer, núm. 24.

SABADELL

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

|                                |                |
|--------------------------------|----------------|
| Sabadell . . . . .             | 2 rals al mes. |
| Fora . . . . .                 | 8 » trimestre. |
| Un número sol. . . . .         | 1 »            |
| Anuncis á preus convencionals. |                |

J A H A S O R T I T

VOLÚM IV

DE LA

*Biblioteca de LO CATALANISTA*

## APLECH DE POESÍAS

donadas á llúm en aquest periòdich

EN LO QUART ANY DE SA PUBLICACIÓ

Forma un volúm en octau de 160 planas y conté composicions dels següents autors:

J. Abril y Virgili, Victor Balaguer, Bonaventura Bassegoda, Ramon Bassegoda, Pau Bertrán y Brós, Victor Brosa Sangerman, Joaquim Cabot y Rovira, Joseph Calonge, Dámas Calvet, Anton de P. Capmany, Joseph Cortils y Vieta, Modest Durán y Folguera, J. Got Anguera, Angel Guimerá, Ignasi Iglesias, Joseph M.<sup>a</sup> Jordá Lafont, Miquel Laporta, Joseph Martí Folguera, Apeles Mestres, Ernest Moliné y Brasés, Pere Muntanyola, Jaume Novellas de Molins, Emili Pascual, Joan Pons y Massaveu, Joaquim Riera y Bertrán, M. Rocamora, Conrat Roure, Joaquim Rubió y Ors, Pau Sans y Guitart, Frederich Soler, Eduart Toda, Jacinto Torres Reyató, Jacinto Verdaguer, N. Verdaguer y Callís.

*Preu:* UNA PESSETA

Pera 'ls subscriptors: DOS RALS

Está de venda á Sabadell en lo Centre de Suscripcions de Llorens Lladó, Sant Pau, núm. 4, y en la Imprempta d' aquest periòdich,

## ALTRA VEGADA LA CATEDRAL

Ab dit títul hem llegit en l' il·lustrat periòdich de Barcelona *La Vanguardia* un article firmat per lo distingit lletrat don Joan Sardá que per lo tò patriòtich y marcadament regionalista que l' informa no podem resistir á la temptació de publicarlo.

Com veurán nostres llegidors l' article del senyor Sardá es una enérgica protesta, á la qual hi afegim la de Lo CATALANISTA, contra la centralisació que tan enamorats té als nostres polítichs, y que tan deficient y perjudicial es pera totas las regions que componen l' Estat espanyol.

Lo fet qu' exposa de la Catedral de Barcelona es una evident mostra de lo repugnant del sistema centralisador; vegis la traducció literal de dit article:

Lo *Diario de Barcelona* del dimars, edició de la tarde, vingué á sorprendrens ab la noticia telegráfica de que 'l dia 16 dels corrents sortiria de Madrit pera Barcelona una comissió composta dels senyors Rada, Avalos y Cápra, delegada per la Academia de Sant Fernando, pera estudiar sobre 'l terreno lo projecte de construcció de la cúpula de la Catedral de Barcelona. Afegia pomposament lo telégrama que 'l senyor Rada venia com historiador del art, y com arquitectes los senyors Avalos y Cápra.

Tenen de dispensarnos aquests senyors, y ab ellis la Real Academia de Sant Fernando. Aquí casi no 'ls coneixém. Parlo del públich en general, al qual perteneixo. Lo senyor Rada, si es lo senyor Rada y Delgado, es un d' aquestos que de tot entenen y que viuen amorrats sempre al murgó de las comissions oficials, y publican á costas del Erari obras que si aixís no fos quedarian en cuartillas. Los altres dos senyors serán sens dupte arquitectes peritíssims, molt volguts y molt celebrats probablement, pero quals noms no han conseguit rebassar fins al hora present los llinars de la Real Academia de Sant Fernando que 'ls delegá.

Consti bé que, ab lo dit, no preteném rebaixar lo mérit y válua de los delegats, ni posem en dupte sa competencia pera emétrer lo dictámen que se 'ls confia. Los nombran, se creuen aptes, ho son sens dupte,—fán bé, donchs en acceptar, y encare es possible y de creurer que desempenyin bé, y á conciencia 'l càrrech,

Lo *quid* no está aquí. Está en altre part. Lo *quid* está, primerament, en que pica ja en historia que 's pretengui seguir posant la mà en monument de tanta válua com la Catedral de Barcelona, á la sorda, sense que ningú s' enteri, de modo y de manera que no sapiguem que plou fins que nos trovem xops. Lo *quid* está, y es aquesta una *fasse* del *quid* anterior, en que siga possible y en que consenteixi y mani la llei, que tractantse d' una ciutat com Barcelona, que no es un poble de menor edat é incult, haigi de ser una Corporació de fora, molt respectable sens dupte, pero quina principal respectabilitat radica en una cega y poch rahonable consa-

gració oficial, la que decideixi ella mateixa, á laombra, sens consultar á nostras entitats oficials ó extraoficials, sense consultar á nostre públich que hi té algun dret, quina hagi de ser la sort de nostres monuments més volguts, qual la de lo que representa, y encarna nostra vida tradicional, nostras glorias, nostres recorts, nostra personalitat artistica.

Perqué la Catedral de Barcelona no es un simple conjunt de pedras mortas que mans mercenarias apilessin cegament ab regle y nivell. Ni es la Catedral de Barcelona propietat d' un Prelat, ni es d' un Cabildo, ni d' una corporació oficial, de tal modo que en ella y á capritxo puguin, com amos, tallar y esqueixar, com esqueixa y talla en sa finca lo propietari. No. Lo Prelat, lo Cabildo, las corporacions, baix qual guarda está lo monument tenen, dels tres drets en que la llegislació clássica descomponia lo de propietat, tant solsament lo *jus utendi*, lo dret d' usar. No lo *jus fruendi*, lo dret de beneficiar sos fruyts, de treurerli sava. No lo *jus abutendi* lo dret de abusar, de malversar, de destruir. Posar en lo monument, sense permis del verdader, del soberá amo, que es Barcelona, que es la ciutat, una ma profana pera desnaturalisar-lo y enlletjirlo tot dihent donar-li cim, es abusar del dret, es rebaixar los límits, morals si 's vol, de la jurisdicció propia. Y si la lley ho consent, falta la lley.

Perqué la catedral no es de ningú, sinó de tots, de Barcelona. Vint generacions han vingut acumulant la caritat de cada dia per anar erigint y estriant sas columnas, curvant sas arcadas, foradant sos ventanals, omplint portadas, capitells, cornisas y gárgolas d' un mon de sers fantástichs en quals cossos inverosímils viu lo capritxo y s' hi amaga lo secret. Vint generacions han forjat sos ferros. pintat sos retaules, esculpit sas imatges, cisellat sos altars. Vint generacions han resat baix sas arcadas, han modulat la vida al compás del bronze de sas campanas y en las horas de perill pera la pátria han esperat anhelants la veu de somatent que aquell los hi donés pera llensarse á la mort ó á la victoria. Allí han sigut batejats la major part dels fills de la ciutat: allí, baix sas llosas sepulcrales, dormen lo darrer somni prócers y menestrals honrats, los quals á nom de Barcelona han pres del monument la possessió mes sagrada, la possessió de la mort, precipitant é infundint l' essencia de sos sers fins en los mateixos fonaments, fins en las mateixas entranyas del sagrat edifici. Y per que es així y perqué encarna nostre passat yl' eternisa en sas grossas pedras es perque la Catedral no es del primer que hi rentá la ma, sino nostra, de tots, de Barcelona.

Y Barcelona, que es la mestressa, la única mestressa llegítima de sa Catedral te dret á que se li digui que ha de ser de aquesta; te dret á que se la consulti y escolti; á que avans de tocar sisquera una pedra de sos murs, se li demani son permís, y sa venia. Aquest permís y aquesta venia, han de donarlo ja no tant sols sas Corporacions locals, sino sos artistas, sos escriptors, tot son poble. Y no, en lloch de aquest públich jurat, tres senyors particulars que venen casi d' amagat á estudiar tal volta per primera vegada, 'l monument; y no, en lloch d' aqueix públich jurat, una corporació forastera composta de una, duas dotzenas de senyors particulars molt respectables y molt savis cada un d' ells pero que veuhen enson fallo la feyna empalagosa y freda del ofici, ó tal vegada un medi de complaure y afalagar á una persona poderosa. ¿Que 'ls importa á n' ells del monument? Critichs sens amor, jutges sens afeccions pera l' acusat. ¿Que 'ls importará condempnarla á profanació perpetua?

Un prelat il·lustre, ni barceloní, ni català sisquera, 'l venerable Urquinaona de plorada memòria, comprenent perfectament ab son ànima entusiasta de sant, 'l valor que pera 'ls barcelonins tenia 'l monument, volgué, quan se tractà de la construcció de la fatxada, obrant á plena llum del dia, escoltar y consultar lo parer de tot lo poble. En los claustres de la Catedral feu exposar los varis projectes que 's disputavan lo triomf, y allà durant bon nombre de dias, desfilaran tots, inteligents y profans, pera cotejar y jutjar y donar nostre sufragi. Y la premsa 'ls discuti, y en los cirkols cults se 'n feu d' ells tema de conversació. Espectacle hermós que no hem oblidat encara; exemple per mala ventura no seguit després, desde que comensá ó triomfá pera 'l monument aqueix padrinatge oficiós, quals fruyts nos tocará plorar per sempre, aqueix padrinatge qu' are 'ns aménassa novament ab sas proteccions inconsideradas.

Milán volgué acabar sa catedral, tirant á terra la fatxada que aixecá un sigle de mal gust, y construírla ab armonia ab lo monument. Y Milán obrí un certamen internacional, cridá á tots los arquitectes del mon, estudiá, compará, meditá temps y temps, y no 's l·lensá á la aventura fins que, depurat en públich judici 'l valor dels projectes concurrents, pogué estar consensuada de que realment no anava á profanar sino á coronar la joia de son art. Alemania tota discuti y jutjá las obras de terminació de la catedral de Colonia. La Catedral de Barcelona, está entregada al judici impérid d' uns pochs que la reputan com finca patrimonial y á la pericia indiferent de tres académichs poch menys que desconeguts. ¡Cuánta fortuna pera Milán y Colonia!

¿Qué 's projecta are? ¿Tan poca confiansa, 's té en lo que 's projecta que 's tem l' exámen públich, la controversia de tots? ¿No hi ha un pany de paret en los claustres com en los temps del malográt Urquinaona, pera que Barcelona vaji á jutjar y á donar son sufragi? ¿Haurém de tolerar una segona edició de la edició primera?

Desgraciadament sí. Es inútil predicar. Una voluntat superior se imposa á Barcelona. Y es en vá que protesti. S' ordena, com deya 'l Dante *colà dove si puote ciò che si vuole*. Ho vol qui ho pot. Ho permet la ley. Pas á la ley.

Per ilegítima, per intolerable que siga. Ho vol la centralisació espanyola, aqueix ridícul é inverossímil encadenament de totas las iniciativas regionals á virtut del qual, fins en aquesta materia, no podém mouer una mà ó un peu, sens que demanem avans permís, á tota una burócracia absorbent d' oficials segons y tercets, y 'ls diguém que 's lo que pretenen fer aqueixa mà y aqueix peu, que s' atreviren pensar en mourers. Los cervells de nostres arquitectes y artistas, de nostres historiadors d' art, están conformats de tan deficient y pobra manera que no 's bastan per ells sols; necessitan d' aqueix lluminar suprem que encén la Real Orde imaginada en sos ocís oficineschs per 'l primer covachuelista á qui se li ocorri pautar als ignorants de provincias.

Una Real Orde que modificá altra Real Orde va dirho; no 's podrá projectar restauracions, modificacions, construccions principals ó accessorias en edificis públichs, sen la prévia censura de la Real Academia de Bellas Arts de Sant Fernando. Y ab aquesta prévia censura n' hi ha prou. Tenintla á n' ella ja no falta res més.



Y no temem. La Real Academia de Bellas Arts de St. Fernando cridada á impedir ab sa superior il·lustració las profanacions que s' intentin en los monuments artístichs, cridada desde sa altura á subgectar las ambicions petitas y las demasias de campanar (que en aixó radica, segons diuhen la llegitimitat de aqueixas centralisacions) trovará bó 'l progecte que te avuy en estudi. A poch que las columnas aguantin ja que sembla, segons 'l telégrama del *Diario de Barcelona*, que l' obgecte primordial de la anunciada visita académica, es veurer si aguantan fort las columnas, nos regalará aqueixa cúpula que sembla que 's projecta y que jutjarem los barcelonins quan estiga acabada. Avans de comensarla, no: *domine, non sum dignus*.

La Catedral de Barcelona ja coneix, gracias á sa fatxada, lo que es la *Academia de Bellas Arts de San Fernando* (!!)

JOAN SARDÀ.

## SECCIÓ POLÍTICA

Desde que l' *ilustre jefe* senyor Cánovas del Castillo ha arribat á Madrit de regrés de sas excursions estiuhencas, no 's parla més que de críssis en los círcols polítichs de la capital d' Espanya.

Lo partit conservador, á semblansa de los demés que turnan ó pretenen turnar pacíficament en las esferas del poder, necessita de tant en tant, cambiar de personas lo ministeri á fi de que tots puguin campar més ó menos en lo camp esplayós dels presupostos.

L' obgecte de sa pujada al poder no fou altre, segons no s' amagá de dirho en veus altas, y es just que 'ls que fins avuy han fet no més que esqueneta disfrutin poch ó molt sisquera de las delicias inefables dels càrrechs lucratiús.

Fins ara, los partits turnavan pacíficament en lo poder, á fi de satisfer *justas aspiraciones*.

Desde are en endevant á més d' aquest turno, hi haurá 'l no menys pacífich d' entre 'ls mateixos correligionaris, á fi de que tots sápigán firmar las corresponents nóminas de cesantia.

'L pays que ho paga, calla; just es donchs que s' aprofitin los que tant se *desvetllan* pel seu benestar.

Qui te més empenyo en fer la críssis es lo senyor Silvela, que ab la seva intenció y malicia acostumada veu ben clar que 'l partit conservador canovista va per portas y no vol que l' atrapi sota la pedregada.

Avans entre 'ls polítichs hi havia la máxima de primer es lo partit que tot.

Avuy lo lema que está en boga, segons 's veu, es lo de primer jo, y 'ls meus que 's reventin.

Llástima que 'l senyor Silvela ab tot y son maquiavelisme, ha fet un bon xich tart en posarse al payro, y sortirá del ministeri ab ben pocas glorias pera los plans que porta.

Qui sab si ab tot y voler quedar lliure pera formar una situació quan sigui la hora, no li quedarà altra que la desayrada situació de jefe de grupo com son *afectíssim amich* senyor Romero Robledo.

Perque sembla que la colla conservadora va descomponentse de tal modo que no li quedarán aviat més que 'ls vividors da la política com los *Agüelos Pantorri·llas* de Castilla y Barcelona y demés de la desdixada Espanya.

Y ja se sab que ab aquestos no 's forman partits dignes y serios.

Lo que 's forma son caus de cranchs pera xuclar las pocas tradicions y 'ls pochs respectes que encara quedan en algunas regions espanyolas.

Las últimas noticias de Consuegra, rebudas de la Comissió de la premsa barcelonina, desmenteixen las exageracions sostingudas fins ara referent als centenars de victimas que 'ns pintavan los diaris madrilenys, empenyats sempre en aumentar las proporcions de tots los assumptos que tocan per respectables que siguin.

Segons las estadísticas no passan de 300 los morts en la inundació de Consuegra.

'S veu que las xifras de 1500, primer; 2000, després, venia á ser un reclam pera los cors compassius y bondadosos que s' abandonan á las primeras impressions que 'ls hi pintan.

A Consuegra y 'ls periódichs com *El Imparcial* y *El Liberal* devia convenirlos exagerar un bon xich la catástrofe.

En aquell poble ben clar ho manifestaren alguns de sos fills més caracterisats; no desmentiren las exageracions de la premsa madrilenya, porque cregueren que com més gran semblés la catástrofe, més foren los ausilis que reberian de la caritat espanyola.

En quant als referits diaris no cal dir l' objecte que 'ls guiava.

'L mateix que 'ls guia sempre y en tots los actes de sa propaganda periodística que explotan d' una manera admirable,

De tots modos y en vista de resultar certas las noticias de la comissió barcelonina, l' única que ha tingut prou valor pera posar las cosas en lo lloch que li corresponen, com ho demostra 'l fet de no necessitar auxilis en metatich los de Consuegra, ja que tot se destinará á la construcció d' edificis, es precis treurer la següent conseqüencia:

Fins avuy, escarmentats per la suscripció nacional, tothom procura en cassos d' aquesta índole enviar los diners recaudats, per conducte propi y particular á fi de que no 's perdin pel camí.

D' avuy en endevant á mes d' aquesta mida, será necessaria pendren un altra.

Enterarse degudament primer de la vritat de la catástrofe, avans de organizar cabalgatas, corridas de toros y demás moxigangas que ab la capa de la caritat, s' han efectuat aquestos dias.

Es á dir, pendrer informes y obrar en conseqüencia.

Que es lo que exigeix lo bon sentit y la caritat verdadera, poch amiga sempre de exageracions y baladronadas.

*El Imparcial* no ha tingut mes remey al últim que tronar á posar los telégramas de Barcelona y *olvidar los agravios* que se li havian fet sense adonarse'n.

Es lo millor que podia fer.

¿Que 'n treya de fer morros y mala cara si al cap de vall ja sabia que als catalans poch 'ls importava sas extravagancias?

Y després com s' ho haguera fet pera descriurer las corridas de toros y demás tonterias que li envian per telégrafo?

No, de cap manera; primer que tot las noticias y sobretot aquestas tan interesants.

La dignitat que s' esperi.

Pera 'ls diaris de *mas circulacion de España*, entre 'l *noticierismo y la dignidad lo primero es lo primero*.

Lo govern conservador del senyor Cánovas, volia oferir ó havia ja ofert al senyor Martos, *el de la honesta distancia* nada menos que la presidencia del Tribunal Suprem.

Mes lo senyor Martos, coneixedor com 'l qui mes de sa verdadera situació, no ha volgut admetrer la copdiciada prebenda.

Ell ja reconeix que pera un home de la seva historia, no hi ha mes cárrech que 'l de porter d' un cementiri.

Entre 'ls morts es ahont li toca estar al célebre D. Cristino.

Cada hu ab 'ls seus.

Per aixó tal vegada 's frega tant ab lo partit conservador.

Deu 'ls cria y ells s' ajuntan.

Per parlar de la opinió que te formada de nostre distingit amich lo novelista catalá En Narcís Oller, copiém lo següent *interview* que ab lo famós novelista francès M. Zola celebrá un periodista de Madrit.

### «LO QUE PENSA ZOLA DE LA LITERATURA ESPANYOLA CONTEMPORÁNEA»

Resulta que no pensa res, á jutjar per lo curiós *interview* que publica *La Epoca*; y no pensa res, perque no la coneix.

Al ménos Zola es en aixó més franch que la majoría de sos compatriotas. Creuhen los francesos que 'l mon es Fransa; que fora de Fransa no hi ha literatura, ni ciencia, ni art, ni res, y encara que se 'ls demostrí lo contrari, son orgull los impedirá sempre reconiéxeho.

—De novelas espanyolas—ha dit Zola—coneix molt poch. Ja he dit que á Fransa som molt ignorants. Mme. Pardo Bazán ha escrit un llibre que he llegit: *La cuestión palpitante*. No recordo més d' ella, ni crech que s' hagi traduhit. *La cuestión palpitante* es un llibre molt ben fet, de fogosa polémica; no sembla llibre de senyora; aquelles planas no han pogut escriurers en lo tocador. Confesso á vostés que 'l retrato que fa de mi la senyora Pardo Bazán es bastant exacte. Lo de Daudet está bé.

Lo llibre te capítuls de gran interés, y en general, es una bona guía pera tots lós que viatjan per los mons del naturalisme y no 's volen perdre en sas encreuhadas y obscuritats. Pero no puch amagar que m' extranya una cosa, y es que la senyora Pardo Bazán sia catòlica convensuda batalladora y al mateix temps naturalista. M' han dit alguns que aquest naturalisme es purament formal artístich ó litera-

ri... Jo coneix á aquesta senyora. Crech que estiqué á véurem á París. També ha anat als diumenges de Goncourt. D' *Espanya* també m' ha visitat un literat *portugués*, qual nom no recordo. Es naturalista...

—¿Eça de Queiros? preguntarem.

—Lo mateix. ¡Si vegessin vostés quin noy tan simpátich y tan fi! Es una bona lliadó pera 'ls que creuen que 'l naturalisme es l' art dels carboners. Eça de Queiros te un llibre que recorda ma *Faute de l' abbé Mouret*.

—¿Coneix vosté á Pereda, Galdós, Valera....?

—Sento dirlosi que no. Dich, de Galdós he llegit una novela de nom espanyol, que ha fugit de ma memoria.

Com li varem citar algunas novelas de Galdós, Zola, apoyant la mà á 'l front, estigué treballavnt sa memoria, fús que al fi digué:

—Es inútil, no puch recordar: tal vegada 'l confonch ab altra. ¡Ja veuen vostés, ni puch recordarme moltes vegadas de mas propias novelas! Sé que la novela me agradá.

—¿Y d' Oller, de Narcís Oller, coneix vosté?

—¡Ah! M. Oller—digué Zola, ab ademán d' admiració—He llegit *Le papillon*. Per cert que escriguí una carta que serví de prólech al llibre. Es una novela colorista, alegre, plena de sol; es un bonich cuadro que 's desenrotlla en lo fondo encantador d' una ciutat llevantina, crech que á Valencia; no, á Barcelona. Me sembla que l' autor no entra per las crudesas del naturalisme; es un ánima molt jove, una mica lírica, que no veu per ara los abismes y negruras de la vida. Veu lo bonich del naturalisme: entre las cordas de sa lira maneja millor la corda sensible. Pero no creguin vostés que aixó sia nn defecte. ¡Felis ell! *Le papillon* es un llibre que interessa y conmov. ¿Hi cap res més? Se m' ha dit que ha escrit altre llibre que recorda mon *Argent*. ¿Es aixó cert? ¿Com s' anomena?

—Cert. *La febre d' or*...

En aixó, Zola, ab un d' aqueixos moviments prompts, nerviosos, que son naturals en ell, saltá com potro espolejat, preguntant:

—Pero, á tot aixó, ¿qué fa la joventut espanyola? A mi m' interessa molt la joventut, perque es sempre una esperança. ¿Quins ideals persegueix?

Molt difícil feyna era respondrer de sopte á aqueixa pregunta.



Los nervis de Zola li varen tocar un punt davant lo que s' haurien confós tots los que en Espanya manejan ab honra y poch profit la ploma. No haguera faltat, no obstant, algun ateneista seriot que per contestació hauría donat á Zola una llibreta de cent cuartillas sobre alló de que «la forma poética está cridada á desapareixer.»

Nosaltres, per satisferlo citarem uus quants noms de naturalistas ó realistas espanyols. Picon, Palacio Valdés, Alas y algun altre que no coneixía Zola.

—M' han dit—va interrompre—que en vostre país domina la Academia. Pero aquest no alcanará á la joventut, estich segur d' aixó. Y 'l moviment, lo centre literari, ¿ahont se troba?

—A Madrit, y una mica en Barcelona; sobre tot, á Madrit.

—Y aqueixos literats, ¿ahont viuen? ¿ahont tenen sos hotels?

—Viuen á Madrit, excepte alguns. En quant á hotels, M. Zola, crech que viu vosté enganyat. Los literats espanyols, excepte dos ó tres, Galdós y la Pardo, tenen los Ministeris per hotels.

No li extranyá menos á Zola aquesta contestació que á Gulliver lo país dels nanos. Quedá un rato pensatiu.....

## DE MATINET

Si no us sab mal, galana vehineta,  
digaume per favor  
si al matí quan obriu la finestreta  
qu' us vetlla en la foscor  
penseu ab algun àngel qu' us encisa  
y l' heu somiat de nit  
y al despertar vostr' ànima ja frisa  
per veure 'l deixondit;  
donchs, puntual, de bona matinada,  
tota roja sortiu  
mireu per tot ab vista d' esverada  
y depressa fugiu;  
las portellas deixeu tot just badadas,  
y jo veig d' amagat  
com pentineu en quatre esgarrapadas  
lo cabell esbullat.  
Atret per vostra cara encisadora  
corrents surto al balcó:  
¿que llesta vá la pinta feynadora  
per vostre caparró!  
¿qué ho fá que al repararme, neguitosa,  
la pinta us cau dels dits  
y abaixeu ab la cara ruborosa  
los ulls acobardits?

¡Quin serà vostre mal, bella vehina!  
 ¡Jo ho pogués encertá;  
 lo cor no comprén may, pero endevina,  
 lo meu vos ho dirá.  
 Me diu: (no 'n feu gran cás, potser delira)  
 qu' una dolça passió  
 de bon matí vostr' ànima regira  
 y á mi 'm porta al balcó.  
 Me fá l' àngel qu' en vostra capsalera  
 vos vetlla cada nit,  
 y us fá somiar y ser tan matinera;  
 ¡mireu lo presumit!  
 y es qu' ell sols bat per vos á totes horas  
 y veyent lo seu mal,  
 ha cregut per senyals enganyadoras  
 que 'l vostre deu sé igual.

E. MOLINÉ y BRASÉS.

## ACADEMIA CATÓLICA DE SABADELL

### *Suscripció Pública á favor de las provincias inundadas*

Grabiél Trias, 5.—Rnt. Joan Giralt, Pbre., 2'50.—Francisca Valls Vda. de Oliver, 2'50.—Miquel Sobrepera, 1.—Pere Trepát, 1.—Ignasi Bros, 0'50.—Andréu Vives y germá, 5.—Fermí Calsina, 2'50.—Anton Durrán Vda. de Codina, 5.—Joseph Codina, 2,—Dolors Codina, 2.—Domingo Soler, 1.—Joseph Ruiz Castellá, 1.—Joseph Ruiz Casanovas, 2.—Anton Causellas, 2.—Salvador Serracanta, 1.—Eladio Cerdá, 3.—Francisco Torras Sayol, 2'50.—Camilo Margenat, 2'50.—Joseph Margenat, 2'50.—Rut. Ildefons Calcina, 2'50.—Francisco Soler, 0'50.—Jordi Aguilar, 5.—Tomás Mimó, 1.—Franciseo de P. Benessat, 5.—Jaume Benessat, 2'50.—Engracia Riusech de Benessat, 2'50.—Una mare y duas fillas, 20.—Carme Asbert, 3.—Joan Colomer, 3.—Joan Massagué, 1.—J. A. C. y familia, 5.—Joan Font, 1.—Joseph Font, 5.—Anton Oliver y familia, 25.—Joseph Ribera y Serra, 2.—Ramona Costajussá, Vda. de Cladellas, 1.—Vicens Cladellas, 1.—Dolors Cladellas, 1.—Vicens Más, 1.—Salvador Gosalbes, 1.—Purificació Claramunt, 1.—Carlos Viloca, 2.—N. W. M. y esposa, 5.—Pere Sitjes, 2.—Joseph M.<sup>a</sup> Feliu, 25.—I. F. Pbre., 6.—Joseph Comas, 2'50.—Rosa Ribatellada de Comas, 2'50.—Pere Fonolleda, 5.—Lino Vila, 2.—Joan Lladó, 0'25.—Joaquim Garriga Cerrajero, 2.—Joan Vié, 1.—Joseph Domingo Casanovas, 5.—Joan Fontanet Font, 50.—Joseph Forrellat Casanovas, 5.—Francisco Ramoneda, 2.—Joan Ramoneda, 1.—J. Barmussell, 0'50.—Domingo Truyols, 0'25.—Joaquima Sallarés Vda. de Turull y familia, 10.—Joseph Duran, 3.—Joaquim Clerch, Joan Turull Comadrán, 5.—Emili Voltá y Vivé, 50.—Anton Tarruell y Periu, 5.—Agustí Brujas, 5.—Joaquim Brujas, 5.—Rita Llench Vda. de Domenech, 5.—J. M. y M. 1.—F. Viñas, 1.—Francisco Pascual y Manen, 2.—Matias Viñas y Candaló, 2'50.—Pere Turull y C.<sup>a</sup>, 100.—Joseph Mérida, 2.—Quiteria Fontanet de Mérida, 2.—Joseph Mérida y Rius, 1.—Joseph Serrat, 5.—M. S. C., 10.—E. S. de S., 10.—E. S. y G., 2'50.—J. S. y G., 2'50.—Comunitat de Religiosas escolapias, 10.—Paula Pont, 1.—Teresa Capdevila, 2.—E. M., 1.—Francisca Roqueta, 1.—Joseph A. Duran, 20.—Rafel Llonch Sanmiquel y

familia, 20.—Feliu Plá y familia, 5.—Pelegri Plá y Martínez, 1.—S. O.—Un sach abrich y 1.—J. T. y Esposa, Una manta, dos mocadors abrich, sis mocadors de cap y 5.—Jaume Gorina y Pujol 100.—Isabel Sanz de Gorina, 10.—Joan Gorina y Sanz, 1.—Joan Gorina y Lacot, 1.—Joaquima Gorina y Lacot, 1.—Francisca Gorina y Lacot, 1.—Jaume Gorina y Lacot, 1.—Dolors Gorina y Lacot, 1.—Isabel Gorina y Sanz, 1.—Eugenia Gorina y Sanz, 1.—En sufragi de las ánimas dels difunts de la familia, 5.—Dolors Turull de Gorina, 10.—Joan Gorina y Turull, 1.—Joaquim Gorina y Turull, 1.—Assumpció Gorina y Turull, 1.—N. Gorina y Turull, 1.—En sufragi de las ánimas dels difunts de la familia, 5.—Joan Feliu, 5.—Teresa Gorina de Bril, 2'50.—María Bril, 2'50.—Joan Bril, 2'50.—Llucia Olivella, 0'50.—Montsserrat Comerma, 0'25.—Assumpció Comerma, 0'25.—P. P., 5.—Agneta Gorina de Pierre, 3.—Eurich Pierre y Gorina 1.—Emilia Pierre y Gorina 1.—

Manel Moix, 5 pessetas.—Joseph Bach, 2.—Rafel Hilari, 1.—Ignasi Casadó, 0'50.—Ignasi Casanovas, 1.—Joseph Armengol, 1.—Joan Buixeda, 1.—Feliu Manent, 1.—Joan Munell, 1.—Joseph Ramón, 0'50.—Claudi Masllovet, 1.—Domingo Vicens, 1.—Lluís Prat, 1.—Anton Tulla, 1.—Pau Rocabert, 0'50.—Feliu Font, 1.—Pere Virgili, 0'50.—Joseph Pont, 0'50.—Pau Cucurella, 1.—Isidro Raspall, 1.—Francisco Colomé, 0'50.—Joan Moix, 0'50.—Pere Ramoneda, 5.—Joseph Cusidó, 1.—Jaume Morral, 1.—Joan Marín, 1.—Félix Palat, 5.—Joan Castellví, 0'50.—Miquel Cucurella, 0'50.—Tomás Panalba, 0'25.—Joseph Arjalaguet, 0'25.—Jascinto Ballesté, 0'25.—Joan Castanyé, 0'25.—Laureano Urpella, 0'25.—Valentí Bach, 0'25.—Rosa Closas, 0'50.—Angela Comas, 0'25.—María Boadella, 0'25.—Carme Bellsolá, 0'25.—Rita Pulg, 0'25.—Gertrudis Matas, 0'25.—María Comas, 0'25.—Dolors Bracons, 0'25.—Amalia Renom, 0'25.—Teresa Teixidó, 0'25.—Rosa Teixidó, 0'25.—Antonia Teixidó, 0'25.—María Costa, 0'25.—Antonia Alegra, 0'25.—Joseph Balsells, 1.—Pau Humet, 1.—Paulí Creus, 1.—Joseph Brossa, 0'50.—Joan Nubell, 1.—Joan Goig, 5.—Teresa Rodríguez, 0'25.—Ramona Ubinyona, 0'50.—Antonia Bohigas, 0'25.—Rosa Sagarra, 0'25.—Teresa Sagarra, 0'25.—Josepha Vinyas, 0'25.—Angela Roca, 0'50.—Consuelo Roca, 0'50.—Catalina Gambús, 0'25.—Matilde Perera, 0'50.—Josepha Sallarés, 1.—Teresa Bril, 0'25.—María Soler, 1.—María Gorina, 0'50.—María Crehueras, 0'25.—Teresa Caralt, 1.—Rosa Serra, 0'25.—Ramón Serra, 0'25.—Joan Garriga, 2.—Alexandre Feliu, 5.—María Tacher, 0'25.—Teresa Oliach, 0'25.—Agneta Garriga, 0'50.—Cipriá Bril, 5.—Joseph Pujol, 2.—Joseph Voltá, 0'50.—Agustí Alavedra, 0'50.—Pere Martí, 1.—Pau Pujol Pratjusá, 5.—María Valls de Pujol, 5.—A. C., 20.—Joseph Voltá Vivé, 100.—J. D., 5.—M. R. de D., 5.—Pascual Onandie, un jech, una ermilla, dos pantalons y 2'50.—Total pessetas, 1.547'50.

Continua oberta la suscripció en la Secretaría de la Academia (carrer Sn. Joan) y s' admeterán també donatius en trajos, abrichs de lilit, etc. etc.—*Lo Secretari*, Joseph Foll.

## JUNTA LOCAL DE AUXILIS

*SUSCRIPCIÓN á favor de las víctimas dels temporals y inundaciones en Consuegra y altres pòbles de las provincias de Toledo, Almería y Valencia.*

### CÍRCUL SABADELLÉS.

Ramon Torras, 5.—Rafel Estany, 5.—Joaquim Salas, 5.—Ginés Maciá, 5.—Joan Fontanet Casali, 5.—Félix Pascual Carol, 5.—Félix Sanllehi, 5.—Jaume Real, 2'50.—Fran-

cisco Vila, 3.—Joan Gorina Pons, 5.—Placid Sagalés Serra, 2'50.—Llorens Rodeño, 5.—Joan Comas, 2.—Antoni Grau, 5.—Jaume Sayol, 2'50.—Joseph Comas, 2'50.—Joan Colomer, 5.—Ramon Brú, 5.—Tomás Salas, 2'50.—Leonci Abad, 2.—Eudal Viver, 5.—Francisco Ribera, 2'50.—Manel Corominas, 2'50.—Isidro Falgera, 5.—Esteve Tintó, 2.—Jaume Durán, 5.—Antoni Casals, 1.—Joan Barata, 2.—Joan Altayó Pla, 5.—Joan Bofarull, 2.—Manel Forasté, 2.—*Suma total:* 113'50 pesetas.—*Suma anterior:* 1916 pesetas.—*Suma:* 2029'50 pesetas.

Joan Buxeda Pujol, Ernests Buxeda Pujol, Miquel Buxeda Pujol y Joseph Buxeda Pujol han entregat 1 pessa Panyo blau de tiro 24 metros y 1 pessa Paten de tiro 12'30 metros.

(Se Continuará)

#### CENTRE INDUSTRIAL.

Joan Saus, 50.—Antoni Tous, 5.—Francisco Alguersuari, 5.—Joseph Ribera, 3.—Jaume Planas, 5.—Angel Manau, 3.—Pere Brichs, 5.—Albert Vinyas, 2'50.—Francisco Creus, 1.—Baldomero Soley, 1.—Joseph Auliach, 5.—Pau Forasté, 2.—Jacinto Vinyas, 2'50.—Pau Domenech, 2.—Miquel Miralda, 1.—Joan Moix, 5.—Joseph Altayó, 3.—J. M., 0'50.—Olegari Bracons, 0'50.—Pau Saus, 2.—Joan Marganeda, 2.—Llorens Saus, 1.—Vicents Mas, 5.—J. C., 1.—Salvadó Prats, 2.—Trias Casas, 5.—Francisco Vallvet, 0'50.—Miquel Faura, 1.—Tomás Casals, 0'50.—Miquel Muntbert, 3.—Francisco Forrellad, 10.—Joseph Joseph Llonch Selvans, 2'50.—Ramon Vasiás, 5.—*Total:* 159'50 pesetas.—*Suma anterior:* 2029'50 pesetas.—*Suma:* 2189'00 pesetas.

(Se continuarà.)

### ASSOCIACIÓ DE CATÓLICS DE SABADELL

#### SUSCRIPCIÓ EN FAVOR DE LAS VÍCTIMAS DE LAS INUNDACIONES.

Miquel Ustrell, Ptas. 100.—Agnés Casanovas de Ustrell, 50.—Feliu Ustrell, 10.—Josefa Casanovas, Vda. de Corominas, 50.—Enrich Miralles, 2'50.—Joaquim Miralles, 2'50.—María Gual, de Miralles, 1.—Andreu Serra Verdaguer, 50.—Dolores Torras de Serra, 25.—Teresa Serra y Torras, 10.—Angela Serra y Torras, 10.—Pau M.<sup>a</sup> Llobet Vilarrubias, 10.—Carme Sabater de Llobet, 1.—Pau M.<sup>a</sup> Llobet Sabater, 1.—Isabel Llobet Sabater, 1.—Rafel Llobet Sabater, 1.—Joan Sanllehi Vivé, 2'50.—Eulària Serra de Sanllehi, 2'50.—Joan Sanllehi Serra, 5.—Eulària Sanllehi Serra, 1.—María Sanllehi Serra, 1.—Joseph Cusidó, 1.—Agustina Tiana de Cusidó, 1.—Francisca Cusidó, 1.—Feliu Llobet, 1.—Agnés Llobet, 1.—Irena Llobet, 1.—Camilo Llobet, 1.—María Ustrell de Llobet, 1.—Pere Santamaría Sastre, 1.—Pau Dalmau, 1.—Joseph Masllovet, 0'25.—Joaquima Ballvé de Masllovet, 0'25.—Menció Arnaus, 0'25.—Pere M. Arnaus, 0'25.—Moisés Arnaus, 0'25.—Josefa Arnaus, 0'25.—María Arnaus, 0'25.—Josefa Arnaus, 0'25.—Joan Bruguera, 0'25.—Ramon Vilasaló, 0'50.—Francisca Caneta de Bruguera, 0'25.—Ricardo Bruguera, 0'25.—Florinda Bruguera, 0'25.—Jaume Roca, 1.—Joseph Macià, 0'50.—Joan Torrella, 0'50.—Joan Durán, 1.—Joseph Taulé, 0'50.—Joaquim Prats, 0'25.—Joan Ferrán, 1.—Vicens Durán, 1.—Angela Costajusá de Durán, 1.—María Durán Costajusá, 0'50.—Agustí Soler, 1.—Vicens Niubó, 0'50.—Jaume Vilarrubias, 0'25.—Joan Calsina, 0'25.—

Ana Calsina, 0'25.—Joseph Calsina, 0'25.—María Calsina, 0'25.—Joan Calsina Vila, 0'25.—Jaume Real, 2'50.—Vicens Verdaguer, 1.—Anton Casdó, 5.—Joseph París, 1.—Reverent Salvadó Vidal, Párroco, 25.—Rda. Comunitat de P. P. Escolapis, 25.—Rvnt. Gabriel Ballvé Pre., 2.—Rvnt. Miquel Ferrer, Pbre., 5.—Joseph Ferrer, 5.—María Grieria de Ferrer, 1.—Margarida Ramonacho, 1.—Feliu Durán, 1.—Joseph Durán, 1.—María Durán, 1.—Z. C., 6.—Pantaleon Mestres, 0'50.—Ramon Alimon, 0'50.—Pere Alimon, 0'20.—Feliu Quer, 1.

Joaquim Ubach, 1.—Antoni Forrellat, 0'50.—Joseph Forrellat, 0'50.—Agnés Dalmau de Forrellat, 0'50.—Elvira Forrellat, 0'50.—Pere Sitjes, 2.—Pere Alemany, 0'25.—Antonia Alemany, 0'25.—Valentí Alemany, 0'25.—María Alemany, 0'25.—Enrich Alemany, 0'25.—Feliu Torras, 5.—Isabel Batlleuvel de Torras, 2.—Assumpció Torras, 0'50.—Angela Torras, 0'50.—Fidel Torras, 0'50.—Joan Torras, 0'50.—Carme Torras, 0'50.—Montserrat Torras, 0'50.—Francisca Serra, 5.—Esteve Serra Verdaguer, 100.—Rosa Ustrell, 50.—Esteve Serra Ustrell, 5.—Agnés Serra Ustrell, 5.—Andreu Serra Ustrell, 5.—Joseph Serra Ustrell, 5.—Joan Serra Ustrell, 5.—Dolores Serra Ustrell, 5.—Emilia Serra Ustrell, 5.—Feliu Serra Ustrell, 5.—Enrich Terradas, 2.—Rosa Vila, 2.—Enrich Terradas Vila, 1.—Joseph Terradas, 1.—Ventura Puig, 1.—Benita Sardá de Puig, 1.—Joaquim Puig Sardá, 1.—Eugeni Puig Sardá, 1.—Lluís Puig Sardá, 1.—Josefa Puig Sardá, 1.—María del Pilar Puig Sardá, 1.—Viuda Massagué, 2.—Joan Argemí Calvet, 10.—Pere Puig Sardá, 2'50.—Sebastiá Vilar, 1.—Josefa Pons y Prat, 1.—Rvnt. Joseph Torras Pbre, 2'50.—Joaquim Salas, 1.—Jaume Durán, 0'50.—Ana Codina, 0'25.—María Formosa, 0'25.—J. Brujas Pellisser, 6.—Jaume Sanllehi, 2.—Antoni Nanent, 1'50.—Mariano Martinez, 0'50.—Joseph Domingo Casanovas, 1.—Assumpció Torras de Casanovas, 1.—Joan Domingo Casanovas, 1.—Adela Casanovas, 0'50.—Rosari Casanovas, 0'50.—Engracia Casanovas, 0'50.—Teresa Casanovas, 0'50.—Viuda y fills de Feliu Vilarrubias, 20.—Pere Moragas, 1.—Enrich Giralt, 2'50.—Esteve Grau, 2.—Joan Cusidó, 1.—Ramon Moragas, 2.—Francesch Ferrés, 0'50.—Calixto Vilà Alós, 2.

Narcís Forrellat Soler, 0'50.—Domingo Puig, 1.—Ramon Cornet, 1.—Carlos Santamaria, 1.—Narcís Sastre, 1.—Agusí y C.<sup>a</sup>, 20.—Rvnt. Jaume Vallbona, Pbre., 2'50.—Brigida Brujas, 0'50.—Magdalena Mercader, 1.—Magdalena Buixens, 1.—N. N., 0'50.—Suma total, Ptas. 763.

## NOVAS

Los alumnos assistants á las classes del *Ateneo Sabadellés* obertas desde '1 primer d' Octubre corrent, passan de 130.

No duptem que seguint aquesta pregressió que ha prés tant peu en pochs dias, será considerable lo número d' alumnos matriculats.

Acompanyada d' una tenta carta hem rebut una invitació, redactada en catalá, pera lo ball que 's celebrará aquesta nit á las nou de la mateixa en lo saló d' espectacles del *Ateneo Sabadellés*.

PROGRAMA: *Primera part*.—Sinfonia *Le Deffi* de fiscorn, Bleger; Valz *Los Gemelos*, Cotó; Americana de cornetin, Pujole; Mazurca *Magnétiea*, Agramunt; Schotisch *Los Celos*, Escalas; Americana de flautin *Ciprianita*, Agramunt; Rigodon *La fille du tambour*



*majour*, Metra. — *Segona part*: Valz *Espiridion*, Agramunt; Americana *Corina*, Agramunt; Polka *Meretrix*, Escofet; Rigodon *Bu... qui s' avance*, Metra; Americana de violins *La Guirnalda*, Escalas; Valz-jota *El Chufero*, Agramunt.

L'execució del programa està confiada á la reputada orquesta de Granollers *La Catalana*.

Segons se 'ns diu, està ja decidida la obertura de nostre elegant Teatro Principal pera 'l dia 25 dels corrents, ab una notable companyia cómic-dramática dirigida per los primers actors D. Ricart Simó y D. Rafel del Castillo, y las artistas Sras. Rasso, Sánchez, Isasa, Hormigo; senyoretas Simó (Elisa y Rosa), Castillo y Martinez; y los senyors Serracarla, Asperó, Casals, Romeu, Sánchez, Quero y Rasso.

Las obras que 's posarán en escena serán dels autors Miquel Echegaray, Ramos Carrion y Vital Aza y altres.

La companyia actuará los dijous y dias festius per la nit.

Desitjém pera la Empresa molt acert en l' escullir las obras y bona sort en la temporada que va á inaugurar-se.

Lo passat dijous al vespre prengueren possessió de sos respectius cárrechs los nous Concellers del "Centre Catalá," d' aquesta ciutat.

Avuy tindrà lloch en lo Teatre dels Camps de Recreu la representació de la opereta en 2 actes: *Mam'zelle Nitouche*, en la que hi pendrán part la primera tiple D.<sup>a</sup> María Quintana, lo tenor cómic Sr. Miquel, y lo baix Ricós. La part instrumental corre á càrrech de la reputada orquesta *Muixins*.

Los devots de Santa Teresa de Jesús y Archicofradía Teresiana dedican en lo present any á sa gloriosa patrona en la parroquia de San Feliu los següents cults:

Com preparació á la festa de sa insigne Patrona tindrán las joves teresianas Exercicis espirituals los dias 10, 11 y 12 de Octubre. Los actes serán per la nit: á las 7, Rosari, punts de meditació y plática per lo Sr. Rector Rvnt. D. Segismon Boix. Lo diumenge 11 Comunió geneneral.

Lo dia 13 comensará un solemnisim Tríduo, que seguirá los dias 14 y 15 á las 7 ab Exposició de Sa Divina Majestat, cant del Trisagi per las joves associadas, y sermó per lo Rvnt. P. Fr. Raymon de Millán, capuchí.

Lo dia 15, festa de la Santa, se celebrará ab Missa major á tota orquesta y sermó per lo esmentat eloqüent orador. A las 12 Missa resada.

Tots los dias de Exposició farán vetlla continua al Senyor Sacramentat las joves teresianas.

Avuy diumenge després de la Corona tindrà lloch l' ingrés de las noyas que desitjin formar part de l' Associació.

En lo colegi de la Divina Pastora se verificará aquesta tarde una festa literari-musical á Sant Francesch d' Asis.

A jutjar per lo escullit del programa, la festa revestirá moltíssima importancia.

Nostre estimat company *La Veu de Catalunya*, de Barcelona, publicarà aquesta setmana lo primer volum de sa biblioteca que contindrà l'estudi *Gerarquia y descentralisació*, original del autor francés A. Pougnet, extractada y traduhida per lo distingit escriptor D. E. Moliné y Brasés.

Ahir nit se celebrá en lo Teatro dels Camps de Recreu una funció á benefici de las víctimas de Consuegra y Almería. En lo próxim número donarem compte del resultat.

De *La Veu de Catalunya* de Barcelona:

S'ha constituït en aquesta ciutat una orquesta anomenada *La Veu de Catalunya*, dirigida per D. Joaquím Vives y destinada á concerts, funcions y balls de tota mena. Es d'aplaudir aquesta conducta, per part dels que forman dita orquesta, adoptant com á llengua oficial la catalana.

Lo *Teatro Catalá* publica en son darrer número la convocatoria y bases del certamen teatral catalanista que 's celebrará durant la temporada d'hivern.

La direcció del teatro Catalá-Romea, ha anunciat definitivament la inauguració dels estrenos pera 'l dilluns próxim, que 's posará en escena 'l drama del malaguanyat don Francesch Pelay Briz, *La Agulla*.

S'ha dictat una Real ordre disposant que 'ls cárrechs de dins dels Ajuntaments, com son los Alcaldes (quant no sian nombrats per R. O.), tinents, síndichs y las comissions y subcomissions que 's forman dins del Municipi, que no obtingan majoria de vots en las duas votacions primeras, que 's procedeixi á una tercera votació, y 's provehirán dits cárrechs ab los qui obtinguin majoria relativa.

S'ha adoptat tal mida á fi d'evitar, com fins ara, que alguns cárrechs del Municipi no pogan nombrarse en propietat per la oposició de las minorias.

En una propietat particular, situada en la falda del Puig de Santa Magdalena, del terme municipal d'Inca (Mallorca) s'ha descubert una especie de safreig, construït ab una pasta forta com la de la rajola, y al costat s'han trobat varias monedas, unas de coure, molt semblants al antich *doblé* mallorquí, y altrás de bronzo, semblants á las unsas de *cantell* y de la grandor d'una pessa de duas pessetas y alguna d'un duro del actual sistema. En totas s'hi veu lo busto d'emperadors romans. En una de las de bronzo se llegeix perfectament, á simple vista, en la creu, al voltant del busto, la inscripció *Adrianus Augustus*; de modo que, per lo ménos, compta aquesta setze sigles y mitj de existencia. A darrera porta los atributs de la Justicia entré las lletres S y C, y una inscripció que sembla dir *Hispania*.

En las altrás monedas, encara que presentan senyals d'inscripcions, no son aquestas intel·ligibles.

A Canfranc han celebrat una reunió dos enginyers francesos, altrés tres espanyols, que son los senyors Bellido, Faquinet y Sala, y una comissió d'enginyers militars pera trac-

tar del projecte del trassat del ferro-carril internacional ab arreglo al presentat últimament per lo senyor Bellido. Los enginyers francesos l' acceptaren en totes sas parts, per considerar lo més convenient pera 'l trassat del túnel de 7,776 metros, que comensa en lo terme d' Arañones y desemboca en la vall d' Apes, oferint remetre'l á París ab la proposta de que 'l Govern ho aprobi en definitiva. Es una bona noticia pera Aragó.

## ANUNCIS PARTICULARS

### Motor á gas 'n venta

Forsa d' dos caballs.—Sistema Otto.—Vertical y d' cremallera. — Rahò en la

Imprempta d' aquest periódich.

## Academia Politécnica

DIRIGIDA PER LOS ENGINYERS

— Don Fernando Tarrida y don Carles Camps y Armet —

Preparació pera l' ingrés en la *Escola Politécnica de Madrid*, en las *Escolas d' Arquitectura y de Enginyers Industrials de Barcelona*, en la *Escola Naval Flotant*, *Academia General Militar*, *Cos de Telégrafos* y demés carreras especials.

### — CUADRO DE PROFESSORS —

|                                    |                          |             |
|------------------------------------|--------------------------|-------------|
| Algebra mecánica y cálculs.        | D. Fernando Tarrida.     | Enginyer.   |
| Geometría descriptiva y analítica. | D. Carles Camps.         | Enginyer.   |
| Ciencias físich-naturals.          | D. Pere Rius.            | Enginyer.   |
| Dibuix: de figura y adorno.        | D. Francisco del Villar. | Arquitecte. |
| Id. lineal y topogràfich.          | D. Pau Brunet.           | Enginyer.   |

Idiomas: D. Francisco Boatella y D. Fernando Tarrida.

### NOTA DE PREUS

|                  |          |                            |          |
|------------------|----------|----------------------------|----------|
| Matemáticas.     | 30 ptas. | Dibuix lineal ó de figura. | 10 ptas. |
| Ciencias Físicas | 20 "     | Francés é Inglés.          | 10 "     |

Barcelona.—Paseig de Gracia, 81, 2.<sup>on</sup> —Despatx: de 12 á 2.

## À VIS

La impremta d' aquest periódich se ha trasladat al carrer de Colomer, 24, cantonada á la de la Creu-heta, com aixís mateix la Redacció y Administració de LO CATALANISTA.